ELPA PRIEŽIŪROS INSTITUCIJOS SPRENDIMAS

Nr. 94/16/COL

2016 m. gegužės 11 d.

kuriuo reikalaujama, kad Norvegija nepriimtų priemonės dėl laivų, kurie naudoja atšaldyto jūros vandens talpyklas, kad atitiktų stabilumo reikalavimams, apie kurią pranešta remiantis EEE susitarimo XIII priedo 56g punkte nurodyto teisės akto (Tarybos direktyvos 97/70/EB, nustatančios suderintus saugumo reikalavimus 24 metrų ilgio ir ilgesniems žvejybos laivams) 4 straipsnio 2 dalimi [2016/1891]

ELPA PRIEŽIŪROS INSTITUCIJA,

atsižvelgdama į EEE susitarimo XIII priedo V skyriaus 56g punkte nurodytą teisės aktą, (t. y. 1997 m. gruodžio 11 d. Tarybos direktyvą 97/70/EB, nustatančią suderintus saugumo reikalavimus 24 metrų ilgio ir ilgesniems žvejybos laivams, su pakeitimais ([1]) (toliau – Teisės aktas)), suderintą su EEE susitarimu prie jo pridėtu 1 protokolu, ypač su teisės akto 4 straipsnio 4 dalies b punktu;

šiame sprendime nustatytos priemonės atitinka ELPA transporto komiteto nuomonę;

laikydamasi nagrinėjimo procedūros;

atsižvelgdama į ELPA priežiūros institucijos (toliau – Institucija) 2013 m. kovo 13 d. Sprendimą 103/13/COL, kuriuo už transportą atsakingam kolegijos nariui suteikiamas įgaliojimas priimti tam tikrus sprendimus (Dok. Nr. 578349),

kadangi:

2015 m. balandžio 21 d. Norvegijos laivybos institucija pagal Teisės akto 4 straipsnio 2 dalį pateikė pranešimą apie išimties taikymą dėl žvejybos laivų, kuriuose kaip balastas naudojamos atšaldyto jūros vandens talpyklos (Dok. Nr. 754705).

2015 m. rugsėjo 16 d. Institucija pranešė Norvegijai, kad, jos nuomone, pateiktas pranešimas nebuvo pagrįstas pakankamais įrodymais (Dok. Nr. 773295), ir paprašė Norvegijos atsiimti savo pranešimą arba dėl esamo pranešimo pateikti papildomus patvirtinamuosius dokumentus. 2015 m. rugsėjo 25 d. e. laišku (Dok. Nr. 774042) Norvegija pranešė Institucijai, kad bus išsiųsti papildomi dokumentai.

2015 m. lapkričio 23 d. Institucija gavo papildomą Norvegijos laivybos institucijos informaciją (Dok. Nr. 781516). Taigi, Institucija laiko, kad pranešimas yra tinkamai pateiktas tik tą datą, be to, nuo tos datos pradedamas skaičiuoti 4 straipsnio 4 dalies b punkte nustatytas šešių mėnesių laikotarpis.

Remiantis Norvegijos pranešimu, ji ketina iš dalies pakeisti savo nacionalinius teisės aktus, siekdama taikyti šią išimtį:

> „2000 m. birželio 13 d. Taisyklėse Nr. 660 dėl laivų, kurių bendras ilgis 15 m ir daugiau, statymo, eksploatavimo, įrangos ir inspektavimo, 3 § 2 dalies 4 punkte po frazės „nuolat taikoma“ bus įterpta toliau nurodyta frazė:
>
> Laivuose, kuriuose siekiant sandėliuoti ir atšaldyti sužvejotas žuvis naudojamas atšaldytas jūros vanduo (AJV), šios talpyklos gali būti naudojamos siekiant laikytis stabilumo reikalavimų. Šiuose laivuose turi būti įrengta sistema, vykdanti tikslaus vandens kiekio kiekvienoje AJV talpykloje stebėseną. Jei vandens lygis yra mažesnis už būtinąjį pagal patvirtintus stabilumo skaičiavimus, vairinėje aktyvuojamas pavojaus signalas, kuris turi būti ir matomas, ir girdimas.“

Taisyklės Nr. 2 (stabilumo kriterijai) I priedo III skyriaus 3 dalyje numatyta, kad laivai, kurių ilgis mažesnis nei 45 m, balastas turi būti nuolatinis, o tais atvejais, kai jis yra nuolatinis, jis turi būti kietas ir saugiai įtvirtintas laivo viduje. EEE valstybių administracijos gali leisti naudoti skystą balastą, jei jis yra laikomas pilnai užpildytose talpyklose, kurios nėra sujungtos su jokia laivo išpumpavimo sistema. Remiantis Norvegijos išimties apibūdinimu, taip nėra.

([1]) OL L 34, 1998 2 9, p. 1.

Teisės akto 4 straipsnio 2 dalyje teigiama, kad priimdamos priemones, kuriose yra numatomos išimtys, EEE valstybės Toremolinos protokolo priedo 1 skyriaus 3 taisyklės 3 dalies nuostatas taiko pagal šio straipsnio 4 dalyje nustatytą tvarką. Remiantis 3 taisyklės 3 dalimi, laivai, kuriems gali būti taikoma išimtis, turi žvejoti arti pakrantės, tačiau remiantis Norvegijos pranešimu, taip nėra („didelė dalis žvejybos laivyno vykdo pelaginių žuvų žvejybos veiklą dideliu atstumu nuo uostų“).

Be to, kaip numatyta Toremolinos protokolo priedo I skyriaus 3 taisyklės 3 dalyje, taikomoje kartu su Teisės akto 4 straipsnio 4 dalimi, Norvegija turi pateikti įrodymus dėl nepagrįsto ir neįmanomo Toremolinos protokolo taikymo, atsižvelgiant į teritorijos, kurioje laivai vykdo veiklą, atstumą nuo jų registracijos uosto savo šalyje, laivo tipą, oro sąlygas ir į bendrų navigacijos pavojų nebuvimą.

Nors Norvegija pateikė keletą argumentų, pateisinančių išimties taikymą, konkrečiai, tai, kad „laivai yra sunkesni ir sunaudoja daugiau kuro, pasipriešinimas yra didesnis, veiklos spindulys ir pakrovimo pajėgumai yra sumažėję, laivų statytojai stato didesnius nei reikalinga laivus“, taip pat tvirtino, kad nebuvo atvejų, jog AJV talpas naudojantys laivai patirtų avarijų, šie argumentai iš esmės yra susiję su veikla, ir neatrodo, kad jie atitiktų reikalavimus dėl išimčių, taikomų pagal Toremolinos protokolo priedo I skyriaus 3 taisyklės 3 dalį.

Pagal institucijos bendradarbiavimo su Europos jūrų saugumo agentūra (EJSA), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1406/2002 ([1]), sistemą Institucija paprašė pagalbos dėl šio pranešimo.

2015 m. spalio 8 d. EJSA vertinime (Dok. Nr. 776081) daroma išvada, kad techniniu požiūriu Teisės akte labai aiškiai nurodyta, jog balastas turi būti nuolatinis, o išimtis EEE valstybių administracijos gali taikyti tik skystam balastui, laikomam pilnai užpildytose talpyklose, nesujungtose su jokia laivo išpumpavimo sistema. Priemonės, apie kurią pranešta, atveju taip nėra. Be to, EJSA pabrėžia, kad Toremolinos protokolo priedo I skyriaus 3 taisyklės 3 dalis taikoma netoli pakrantės veiklą vykdantiems laivams, tuo tarpu Norvegija ketina taikyti išimtį laivams, vykdantiems „pelaginių žuvų žvejybos veiklą dideliu atstumu nuo uostų“.

Po to, kai 2015 m. lapkričio 23 d. iš Norvegijos buvo gauta trūkstama informacija, 2015 m. gruodžio mėn. vėl buvo kreiptasi į EJSA, kad ji peržiūrėtų savo rekomendaciją. Paskutinėje EJSA rekomendacijoje, pagrįstoje Norvegijos pateikta informacija, visapusiškai patvirtinama, kad priemonių, apie kurias pranešta, pobūdis susijęs su veikla, ir todėl EJSA patvirtina, kad jos 2015 m. spalio mėn. pateiktas vertinimas tebegalioja.

Institucija mano, kad Norvegijos nurodyta priemonė neatitinka faktinių išimties taikymo reikalavimų, kaip reikalaujama teisės akte, nes i) Norvegijos nurodyta išpompavimo sistema neatitinka išimties taikymo reikalavimų pagal teisės akto tekstą, ii) laivai, kuriems būtų galima taikyti išimtį, nevykdo žvejybos veiklos prie pakrantės, ir iii) Norvegija nepateikė įrodymų, kodėl teisės akto taikymas yra nepagrįstas ir neįmanomas. Taigi Institucija mano, kad išimtis, apie kurią pranešta, yra nepagrįsta.

Atitinkamai, Institucija reikalauja, kad Norvegija siūlomų priemonių nepriimtų.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1. Siūloma priemonė dėl laivų, kurie naudoja atšaldyto jūros vandens talpyklas, kad atitiktų stabilumo reikalavimams, apie kurią 2015 m. lapkričio 23 d. pranešė Norvegija pagal EEE susitarimo XIII priedo V skyriaus 56g punkte nurodyto teisės akto (Direktyvos 97/70/EB) 4 straipsnio 2 dalį, yra nepagrįsta.

2. Norvegija neturi priimti priemonės dėl laivų, kurie naudoja atšaldyto jūros vandens talpyklas, kad atitiktų stabilumo reikalavimus, apie kurią buvo pranešta 2015 m. lapkričio 23 d.

([1]) 2002 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1406/2002, įsteigiančiu Europos jūrų saugumo agentūrą (OL L 208, 2002 8 5, p. 1).

3. Šis sprendimas skirtas Norvegijai.

Priimta Briuselyje 2016 m. gegužės 11 d.

ELPA priežiūros institucijos vardu

Helga JÓNSDÓTTIR
Kolegijos narė

Carsten ZATSCHLER
Direktorius